

værdirelativismen. De troede på en absolut sandhed, de havde statsmonopol på sandheden. De havde en rækkefølge af værdier, som var vedtaget af staten, de anerkendte ikke, at der kan være forskellige værdier. Nogle kan tro på Gud, og nogle kan tro, at der ikke er nogen Gud. Begge dele er lige godt, vil jeg gerne sige til ministeren; begge dele er lige godt i et demokratisk, åbent og pluralistisk samfund.

Derfor er det en totalt rystende udtalelse, hvis ministeren virkelig mener, at nu er det slut med værdirelativismen. I stater, der er autoritære eller totalitære, er det slut med værdirelativismen, men ministeren mente da forhåbentlig ikke, at det var den vej, vi skulle.

Jeg siger det bare, for jeg går fra, at enten har jeg hørt forkert, eller også var det en fortalelse fra ministerens side, men jeg synes alligevel, det var nødvendigt at gøre den har bemærkning, for hvis det var sådan, at ministeren virkelig mente noget sådant, så har vi en helt ny kulturdebat her i Danmark. Så vil jeg sige, at så er det lige før, at hr. Jesper Langballes og hr. Søren Krarups nationalromantiske fantasier bliver reduceret til et spørgsmål af mindre betydning end det problem, vi så har med ministeren.

Jeg håber, at ministeren vil forklare mig, at jeg enten ikke har hørt rigtigt, eller at han ikke har ment det.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet. Afstemningen om ... Undskyld, vi tager lige fru Ester Larsen først.

Ester Larsen (V):

Det er blot som ordfører for forespørgerne, at jeg gerne vil sige tak for forespørgslen.

Vi kom jo vidt omkring. Om åndens flyvehøjde skal jeg ikke udtale mig, enhver kan jo selv dømme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere meddelt først finde sted på tirsdag den 27. april 2004.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 52:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Hvad er regeringens politik på det frivillige kulturelle område?«

Af Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 13/4 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 16/4 2004).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til tirsdag den 27. april 2004.

Kl. 12.15

Begrundelse

Ole Sohn (SF):

I Danmark findes der en stor gruppe mennesker, der beskæftiger sig med kunst og kultur på det frivillige plan. Der er tale om kulturaktive inden for amatørkor, amatørorkestre, amatørteatre, kulturpolitiske, frivillige kulturelle samråd og de mange frivillige engagerede i kultur- og aktivitetshuse over hele landet. Vi taler så at sige om en meget stor gruppe, og i den her sammenhæng er det altså ikke om de idrætsaktive.

Den rapport, Statens Musikråd i sin tid lavede, viser, at der alene inden for amatørmusikområdet er en million mennesker i Danmark, der spiller eller synger. Hertil kommer en stor gruppe teateraktive, foreningsaktive i de kulturelle samråd og de millioner af danskere, der hvert eneste år besøger og bruger kulturhusene.

Man kan sige, at i sammenligning med det idrætspolitiske område er støtten til det frivillige kulturelle område forsvindende lille, og på den baggrund kunne det være interessant at få uddybet, og det er også det, der er baggrunden for forespørgslen: Hvad er regeringens politik på det frivillige kulturelle område?

Besvarelse

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Først en konstatering: Amatørkulturen og det frivillige kulturarbejde har det godt i Danmark. Aldrig har så mange danskere været aktive inden for amatørkulturen som nu. Det gælder både børn og unge, og det gælder voksne.

Af Socialforskningsinstituttets seneste fritids- og kulturundersøgelse fremgår det, at næ-